

har gjort sig saa megen Ulejlighed for at opnaa det. Dette gaar derfor vistnok meget ind i den Tankegang, den ærede Ordfører omtalte, at Spørgsmaalet om Oprettelse af ny Apoteker i Landdistrikterne bliver gjort til Genstand for en nærmere Prøvelse enten i en Kommission eller paa anden Maade, hvor der var Landboere til Stede, som kunde begrunde deres Mening om disse Forhold. Jeg skal derfor meget anbefale det Andragende, der er indsendt til den højtærede Justitsminister om Oprettelse af et Apotek i Haarby, idet jeg tror, det er et fuldt berettiget Krav, Beboerne stille, naar de fremsætte Ønske om, at der paa det Sted skal oprettes et Apotek, da der der i Forvejen bor baade Doktor og Dyrlæge og en meget talrig Befolkning.

Hvad angaar Andragendet fra Frelsens Hær om Understøttelse til Hærens sociale Virksomhed i et bestemt angivet Øjemed, maa jeg sige, at jeg fuldt ud kan slutte mig til de anerkendende Udtalelser om Frelsens Hærs sociale Virksomhed, som ere fremsatte saavel af den højtærede Justitsminister som af den ærede Ordfører, og jeg vil for mit Vedkommende meget anbefale Vedtagelsen af den Indstilling, der foreligger fra Udvalget. Jeg anerkender nemlig ogsaa, at Frelsens Hær yder et meget betydeligt og betydningsfuldt Arbejde i social Henseende. Jeg vil imidlertid benytte Lejligheden til at udtale min Beklagelse af, at der inden for den danske Folkekirke er en saadan Mangel paa Energi og Opofrelse i social Henseende, at man skal se en Sekt paatage sig et Arbejde, som det maatte ligge for den danske Folkekirke ganske anderledes varmt at tage sig af. Det er ogsaa beklageligt at se, at der er Personer og Lag i Samfundet, som vor Folkekirke ikke kan naa ned til eller faa Tag i, medens man maa anerkende, at der her er en Sekt, som forstaar at gaa ned til de allerdybest sunkne Individuer og forsøge med stor Opofrelse og Menneskekærlighed at rejse en Del af disse Mennesker. Jeg beklager kun, at denne Bevægelse overtages af Frelsens Hær, at ikke den danske Folkekirke har varm Menneskekærlighed nok til at kunne rejse en saadan Bevægelse og gøre et saadant Arbejde.

Rørdam: Det synes som om dette Andragende fra Farmaceutisk Medhjælperforening om Oprettelse af ny Apoteker har vakt ret stor Interesse. I ethvert Tilfælde har jo en hel Del Medlemmer udtalt sig desangaaende. Det forekommer mig ogsaa

at kunne have stor Interesse, thi Spørgsmaalet om, hvor et Apotek ligger, kan komme til at betyde meget for den Befolkning, som bor der omkring. Naar man ser hen til den Maade, hvorpaa man hidtil er gaaet frem med Hensyn til Oprettelse af Apoteker, maa det absolut siges, at den ikke har været ganske rigtig. Jeg kan bedst oplyse dette ved et Eksempel fra Falster, hvor der indtil Begyndelsen af Firserne kun var to Apoteker. Man gik da til at oprette et tredie Apotek, og lagde det i Hovedstaden paa Falster, i Nykøbing, lige over for det andet Apotek. Nu kan det jo være lige meget, om man har et eller to Apoteker i samme By. Det kan ganske vist have nogen Betydning, fæt der ogsaa er nogen Konkurrence, men enten man skal gaa over paa den ene eller den anden Side af Gaden, har ikke den Betydning, som om Apoteket var kommet til at ligge andetsteds paa Øen. Der er fra den ene til den anden Side af Øen 8—9 Mil, og det har dog en Del Betydning, at Befolkningen har disse lange Afstande til at faa sine Medikamenter. Paa Lolland findes der kun et eneste Landapotek. Jeg anerkender villigt, at den højtærede Justitsminister og hans nærmeste Forgænger have været villige til at oprette ny Apoteker, idet der er blevet oprettet som oplyst af den ærede Ordfører 25 ny Apoteker, hvoraf 14 i Byer og 11 paa Landet, hvad der jo har sin store Betydning, men man kunde ganske sikkert være gaaet endnu raskere frem. I Danmark er der kun et Apotek for hver 14,000 Mennesker, medens der i andre Lande er et for hver 7,000, og vi ere altsaa langt tilbage endnu. Spørgsmaalet om Oprettelsen af et nyt Apotek afhænger selvfølgelig dels af, hvor langt Befolkningen har til den nærmeste By med Apotek, og dels af, hvor tæt Befolkningen bor, men der er ogsaa andre Hensyn, der her kunne gøre sig gældende. Vi, som ønske en anden Ordning af Apotekervæsenet mene, at de reelle Privilegier ere en Hindring. Denne Hindring blev ikke hævet i den Kommission, som var nedsat angaaende denne Sag, da man der ikke kunde faa afgjort Spørgsmaalet angaaende Afføsningen af de reelle Privilegier. Den eneste Vej, man nu mener at kunne komme frem ad, er Oprettelsen af saa mange Apoteker som muligt, idet Priserne derved kunne bringes ned. Det har imidlertid vist sig, at skønt man har oprettet saa mange ny Apoteker, som sket er, ere de reelle Privilegier blevne ved at stige i Pris ogsaa i de senere Aar. Jeg tror ikke, der fore-